Материяли

За българскиѣ говори.

А.

А, първа буква въ азбуки-то и първа отъ гласнитѣ; свещена хвалено и въ старото азбуки. Изговаряна ся, както ся види, отъ край и всегда съ гласъ не точно отдѣленъ; а въ разни мѣста различно изговарянъ. а) остстъпвалъ и остстъпва отъ свойственитѣ си, първоначаленъ твърдъ гласъ, та приемалъ и приема умекотявание или іотиране, на пр. а-ня, обълка-набълка, аворъ-наворъ, агне-нагне, газъ, назъ, ада-нада, ада-нада, сиде-найде, аловъ-наловъ, ада-нада и др. или: майка-майкя, свирка-свирка, свика-свикя, механа-мехкина и мехкя. б) остстъпва отъ чистый си и чистъ гласъ а и ся изговаря тонко и затворено, както я. на пр. градъ, дан, глава, стадо-глава, вода, водя, слѣха, бълха, градина и др. —

Както въ старый така и въ новый языкъ а-та по-малко замѣнявала съ другитѣ непрегивно и съвсѣмъ несвойственно другитѣ гласове и букви, като е-и-о, на пр. елъкъ, алъкъ, едикъ-адикъ, едина десетъ-адинаасе, Игуменъ-Игуменъ-Агуменъ, двѣ и три-двѣ а три, Іванъ и Іена-Іванъ и Іена; олтарь-алтарь, облакъ-облакъ, агавие-агавие и др. — Замѣнява още я и я, както мя, тя, ся-ма, та, са, цвгувамъ-цагувамъ, цвѣти-цавти, цѣди-цадикъ, цвѣтамъ ся, цагикъ ся и въ имената цѣко, цвѣне, цвѣна, ацвѣна-цане, цана, ацана, както и въ предлогъ тъ тръ: тръстци, тръстци-

Библиотека Университет Скопие
Инв. V 798